

„Tai vilties laikas“

„Tai vilties laikas, ir aš gyvenu šiuo lobiu. Tai ne sakinyš, tėve, – sakai, – tai tikrovė.“ Tada... visą pasaulį, visas didžiules galia tave traukiančias žmogiškąsias vertybes – draugystę, meną, mokslą, filosofiją, teologiją, sportą, gamtą, kultūrą, sielas... – viską sudėk į viltį – Kristaus viltį. (Vaga, 293)

lapkričio 21 d.

Viešpats mus visada ragina:
budėkite! Šis Dievo raginimas
brandina mūsų širdyse viltingą

šventumo troškimą ir norą paversti jį darbais. *Mano vaike, duok man savo širdį*, – kužda Jis mums į ausį. Liaukis statęs smėlio pilis, pasiryšk atverti savo sielą Dievui, nes tikrasis vilties ir gerumo kitiems pamatas – Viešpats. Jei nesigrumiame su savimi, jei ryžtingai neatsikratome priešų, tūnančių mūsų vidinėse tvirtovėse (išdidumo, pavydo, kūno ir akių geidulingumo, puikybės ir kvailo besaikio godumo), patys kilniausi idealai be vidinės kovos sunyksta *kaip lauko gėlė. Juk pakyla saulė su savo kaitra, išdžiovina žolyną, ir jo žiedas nubyra, jo išvaizdos grožybė pranyksta*. Paskui mažiausiuose plyšeliuose lyg nuodingos ir vislios piktžolės ima tarpti neviltis ir liūdesys.

Jėzui nepatinka nuolatinis dvejojimas. Jis tikisi ir turi teisę tikėtis, kad žengsime tvirtai, nepasiduodami sunkumams. Jis reikalauja ryžtingų, konkrečių

žingsnių: abstraktūs pasiryžimai mažai ką duoda. Tokie migloti sprendimai man atrodo kaip apgaulingos iliuzijos, galinčios nustelbti kvietimus, kuriais Dievas prabyla į mūsų širdis, – tai žaltvykslės, kurios nei degina, nei šildo ir užgęsta taip greit, kaip ir įsižiebė.

Tik tada patikėsiu, kad tavo ketinimas siekti tikslo nuoširdus, kai matysiu tave žengiant ryžtingai. Daryk gera ir apsvarstyk savo nuostatą prieš kiekvienos akimirkos darbus. Būk teisingas ten, kur būni, įprastinėje aplinkoje, net jei būtum pavargęs. Daryk laimingus šalia esančius žmones, džiaugsmingai tarnaudamas kitiems darbo vietoje, stengdamasis kuo geriau atlikti savo užduotį: supratingai, su šypsena, krikščioniškai elgdamasis. Ir daryk visa dėl Dievo, galvodamas apie Jo šlovę, nukreipęs žvilgsnį į dangų, ilgėdamasis galutinės Tėvynės, nes

tai vienintelis tikslas, vertas
pastangų. (Dievo bičiuliai, 211)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/tai-vilties-laikas/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/tai-vilties-laikas/)
(2026-03-19)